William Shakespeare - Sonetul CXLII

Iubind, pacatuiesc; urand, esti sfanta,
alungi nelegiuirea indragirii
dar masurandu-ne gasesc ca-i blanda
si-i dulce vina mea, un fruct al firii.
Nu gura ta eu o ascult, copila
cu buze stacojii ce mint si cheama,
buze ce juramintele sigila
si-al paturilor bun il pun sub vama.
Ca sa imi fie legiuit amorul
sadeste-mi chipu-n ochii tai in care
sunt altii-acum gata sa-si stinga dorul
si-am sa te-alint cu vitze urcatoare.

De vei cersi candva ce azi alungi
pe tine doar te vei nega si-atunci..